

ГОТОВНІСТЬ УЧИТЕЛЯ-ПРАКТИКА ДО ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ

У статті розкрито зміст, структуру понять “інноваційна діяльність”, “готовність учителя до інноваційної діяльності”. Визначено критерії, показники та рівні готовності. Розроблено й апробовано технологічний інструментарій інноваційної діяльності учителя-практика.

Ключові слова: інноваційна діяльність, проектно-впроваджувальна діяльність, готовність учителя до інноваційної діяльності, технологічний інструментарій.

В статье раскрыты содержание и структуру понятий “инновационная деятельность”, “готовность учителя к инновационной деятельности”. Определены критерии, показатели и уровни готовности. Разработано и апробировано технологический инструментарий инновационной деятельности учителя-практика.

Ключевые слова: инновационная деятельность, проектно-внедренческая деятельность, готовность учителя к инновационной деятельности, технологический инструментарий.

The article reveals the contents, the structure of the concepts „innovative activity”, „ the teacher's readiness for the innovative activity”. The criteria, indices and levels of the readiness are defined. The technological tools of teachers' innovative activity are developed and tested.

Key words: the innovative activity, project-implementing activity, teacher's readiness for the innovative activity, technological tools.

Постановка проблеми в загальному вигляді. В умовах реалізації інноваційних перетворень в освіті особливо значущою є проблема формування готовності вчителів до усвідомленого вибору, апробації, адаптації та впровадження інновацій у навчально-виховний процес школи. Вона обумовлена недостатньою розробленістю технологічного інструментарію здійснення інноваційної діяльності. Він поєднує методичну та діагностичну складові; укладається з урахуванням змісту й структури поняття “готовність учителя до інноваційної діяльності”, критеріїв та показників рівнів. Недооцінка інструментальної складової визначення готовності вчителя-практика до здійснення такої діяльності призводить до прийняття необґрунтованих професійних дій, що позначається на результатах освітньої діяльності, якості освіти учнів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, у яких започатковано розв'язання цієї проблеми. Обґрунтовуванню теоретичних засад формування готовності педагога до різних видів професійної діяльності присвячено наукові розвідки І. Гавриш, К. Дурай-Новакової, Н. Кузьміної, А. Ліненко, К. Макагон, Л. Мітіної, О. Пехоти, В. Сластьоніна та ін. Поняття “готовність” учені розглядають як результат спеціальної підготовки, наслідок діяльності; передумову ефективною професійної діяльності, що виконує регуляційну функцію; інтегроване особистісне утворення, що забезпечує необхідні внутрішні умови для успішного

здійснення діяльності; якісно-динамічну характеристику особистості педагога, професійно орієнтованого й підготовленого до виконання певного виду роботи; суб'єктивний, активно дієвий стан особистості, що спонукає до діяльності, спрямований на її виконання.

Установлено наявність тісного зв'язку і взаємозумовленості процесів підготовки й готовності як результату цілеспрямованої підготовки вчителя до професійної діяльності. Проведено порівняльний аналіз готовності майбутнього педагога (О. Власова, С. Воробйова, І. Гавриш, О. Пехота, В. Сластьонін та ін.), учителя-практика до професійної діяльності (В. Калінін, К. Макагон та ін.). Виявлено особливості змісту й структури готовності, що зумовлені специфікою цілей та завданнями, особливостями підготовки вчителів до професійної діяльності, зокрема, інноваційної у вищому навчальному закладі та закладі післядипломної педагогічної освіти [3, с. 123–128].

Мета статті. Розкрити зміст, структуру поняття “готовність учителя до інноваційної діяльності”, критерії, показники, рівні готовності та укласти відповідний технологічний інструментарій.

Виклад основного матеріалу дослідження. Під освітніми інноваціями розуміють вперше створені, вдосконалені освітні, навчальні, виховні, управлінські системи, їх компоненти, що мають істотно поліпшити результати освітньої діяльності [10]. Змоделюємо концептуально-логічну схему здійснення інноваційної діяльності (Рис. 1).

Інноваційною освітньою діяльністю у системі освіти є діяльність, що спрямована на розроблення й використання у сфері освіти результатів наукових досліджень та розробок [10].

Рис. 1. Концептуально-логічна схема здійснення інноваційної діяльності

Дослідно-експериментальна діяльність поєднує пошуково-дослідну роботу та експериментальну перевірку ефективності інновації, що має істотно поліпшити результати освітньої діяльності.

Проектно-впроваджувальна діяльність передбачає самостійне виявлення проблеми у професійній роботі, обґрунтування способу її вирішення з допомогою інновації, розроблення персонал-технології досягнення передбачуваного результату та упровадження її в практику.

Учителями застосовується метод проектів для впровадження освітніх інновацій, тому таку діяльність названо проектно-впроваджувальною [4, с. 59–73]. Вона має розроблену відповідну технологію [5, с. 314–319] та діагностичний інструментарій [6], що на практиці реалізує концептуальні ідеї методичного менеджменту (самоменеджменту) інновацій як *різновид інноваційної діяльності* в структурі педагогічної інноватики.

Поняття “*готовність до інноваційної діяльності*” є родовим, тож потребує врахування його видової специфіки. Вона полягає в принципових відмінностях між дослідно-експериментальною роботою (“розроблення” новації) та впроваджувальною (“використання результатів наукових досліджень та розробок”) – інноваційною [10].

Готовність до дослідно-експериментальної роботи обумовлена специфікою цілей та дослідних завдань педагогічного експерименту щодо розроблення інновації, а інноваційна (впроваджувальна) – методичною метою вчителя-новатора. Вона орієнтована на масове використання розробленої інновації, враховуючи її цільове призначення та здатність вирішити конкретні проблеми практики. Тож, поняття “*проектно-впроваджувальна діяльність*” вказує на *проектування* процесу апробації, адаптації та впровадження інновації за допомогою методу проектів.

Якщо результатом педагогічного проектування є проект (програма, підручник, методика та ін.), то результатом технологічного проектування – проект, але в якості технології здійснення власне інноваційної діяльності; формування готовності вчителя-практика до впровадження інновації. На нашу думку, проектні технології підготовки вчителів можуть бути різними, але їх поєднує спільний результат – готовність до інноваційної діяльності; “помножена” на професійну компетентність, вона дасть високий рівень педагогічної майстерності вчителя-практика.

Розробляючи проблему готовності до інноваційної діяльності, доцільно враховувати специфіку підготовки майбутнього вчителя та вчителя-практика до здійснення такої роботи. Результатом підготовки виступає *готовність як інтегрована якісна характеристика* підготовленості педагога до впровадження конкретної інновації. Це важливий момент розуміння сутності поняття “*готовність до інноваційної діяльності*”, його структури, добору критеріїв, показників та характеристики рівнів. Адже учитель-практик може водночас перебувати на різних рівнях готовності.

Наприклад, стосовно інтерактивного навчання у нього високий рівень, адже має досвід упровадження цих технологій, а щодо біоадекватного навчання

– початковий, оскільки розпочав освоювати інновацію. На нашу думку, розробляючи інструментарій інноваційної діяльності, треба враховувати і цей прикладний аспект.

Готовність до інноваційної діяльності – інтегрована якісна характеристика особистості, що вказує на результат цілеспрямованої підготовки до впровадження інновації, сутнісним показником якої є рівень розвитку професійного потенціалу вчителя-практика.

Професійний потенціал (від латин. *potenita* – узагальнена здібність, можливість, сила) – головна характеристика педагога. І. Підласий зазначає, що “це сукупність об’єднаних у систему природних і набутих якостей, які визначають здатність педагога виконувати свої обов’язки на заданому рівні. Професійний потенціал можна окреслити і як спроектовану на ціль здатність її реалізувати: при цьому мова йде про співвідношення намірів і досягнень” [9, с. 253]; це зафіксований у свідомості суб’єкта образ структури визначеної проектною дією, спрямованою на виконання.

У процесі цілеспрямованої підготовки вчителів до інноваційної діяльності *професійний потенціал розвивається* на основі інновації, що застосовується. Як результат, *педагогічний досвід* учителя технологізується, а впроваджувана інновація персоналізується, постаючи у формі одного з модифікаційних варіантів її практичної реалізації як особистісно значуща система знань. Тому доцільно вести мову про персонал-технологію вчителя-новатора, що вказує на індивідуальний виконавський рівень його *педагогічної майстерності*. Дотримуючись концепту інновації, учитель здійснює проектування її технологічної оболонки, апробуючи, адаптуючи та впроваджуючи нововведення з урахуванням конкретних педагогічних умов.

Пропонуємо апробований на практиці технологічний інструментарій (Табл. 1) здійснення інноваційної діяльності, зокрема, визначення готовності вчителя-практика до впровадження експериментально перевірених, апробованих та рекомендованих до використання освітніх інновацій. Він поєднає методичну та діагностичну складові; укладений з урахуванням змісту й структури поняття “готовність учителя до інноваційної діяльності”, критеріїв та показників рівнів.

Таблиця 1.

Готовність учителя-практика до інноваційної діяльності: технологічний інструментарій

Компоненти поняття	Критерії готовності	Показники рівнів готовності	Методичний інструментарій	Діагностичний інструментарій
Мотиваційно-орієнтаційний компонент	Особистісно смислові орієнтації педагога. <i>Заради чого «треба»?</i>	<i>Усвідомлювати</i> смисл діяльності: 1)прагматичний; 2)єгоцентричний; 3)групоцентричний; 4)просоціальний	<i>Мисленнєва діяльність</i>	Бесіда, спостереження, анкетування, аналіз продуктів діяльності, відкритих уроків та ін.
	<i>ДЛЯ ЧОГО впроваджується</i>	Мотивація вибору		

<p>ся інновація.</p>	<p>технології</p> <p><i>Для чого «треба»?</i></p>	<p>1)вимушена потреба; 2)мотив визнання; 3)мотив успіху; 4)внутрішня потреба</p>		
	<p>Цілепокладання: методична мета</p> <p><i>Чого чи що «треба»?</i></p>	<p><i>Здійснювати</i> цілепокладання: 1)зовні задане; 2)формальне; 3)коректне; 4)осмислене</p>		
	<p>Провідний вид соціально-професійної активності</p> <p><i>Саме так... «треба»</i></p>	<p><i>Обирати</i> модель поведінки: 1)адаптивна; 2)самовираження; 3)самоствердження; 4)самоактуалізація</p>		
<p>Змістовий компонент</p>	<p>Система збору та узагальнення інформації про інновації</p>	<p><i>Бути</i> поінформованим: 1)погано; 2)недостатньо; 3)добре; 4)дуже добре</p>	<p>Список публікацій, ксерокопії та ін. про різні інновації</p>	<p>Технологічне портфоліо</p>
<p><i>ЩО знаю про інновацію, що впроваджую?</i></p>	<p>Система знань про сутність, специфіку, орієнтири реалізації технологічного підходу</p>	<p><i>Знати</i> про інноваційну діяльність: 1)поверхово; 2)вибірково; 3)достатньо; 4)грунтовно</p>	<p>Глосарій, тезаурус, тези, дидактичні матеріали та ін. про інноваційну діяльність</p>	
	<p>Знання про сутність та особливості впровадження технології</p>	<p><i>Розуміти</i> обрану інновацію: 1)формально; 2)елементи; 3)цілісно; 4)системно</p>	<p>Технологічна картка інновації</p>	
	<p>Технологізованість знань</p>	<p><i>Застосовувати</i> набуті знання про інновацію: 1)формально; 2)елементи; 3)цілісно; 4)системно</p>	<p>Критерії вибору інновації, методичне розшарування: теоретико-методичні засади, концепт, проектування технологічної оболонки</p>	<p>Бесіда, спостереження, анкетування, аналіз продуктів діяльності, відкритих уроків та ін.</p>
<p>Операційно-технологічний компонент</p>	<p>План дій упровадження технології</p>	<p><i>Вміти</i> планувати самоосвітню роботу: 1)не вміє; 2)частково вміє;</p>	<p>Проект, програма, план упровадження інновації</p>	<p>Технологічне портфоліо</p>

		3)вміє; 4)добре вміє		
<i>ЯК впроваджувати інновацію?</i>	Сформованість проектно-впроваджувальних умінь	<i>Вміти</i> реалізувати план: 1)не вміє; 2)частково вміє; 3)вміє; 4)добре вміє	Матеріали реалізації заходів (виступи, презентації та ін.); календарно-тематичне планування (зазначати місце технологічного уроку)	Бесіда, спостереження, анкетування, аналіз продуктів діяльності, відкритих уроків та ін.
	Розробка моделі-проекту технологічного уроку (заходу)	<i>Вміти</i> конструювати урок (захід): 1)не вміє; 2)частково вміє; 3)вміє; 4)добре вміє	Поурочні плани, методичні розробки уроків (заходів)	Технологічне портфоліо
	Обґрунтування персонал-технології	<i>Вміти</i> обґрунтувати власні дії: 1)не вміє; 2)частково вміє; 3)вміє; 4)добре вміє	<i>Мисленнєва діяльність</i>	Бесіда, спостереження, анкетування, аналіз продуктів діяльності, відкритих уроків та ін.
	Сформованість рефлексивних умінь	<i>Рефлексувати</i> , зіставляючи ціль з результатом: 1)не вміє; 2)частково вміє; 3)вміє; 4)добре вміє		
<i>ЩО РОБОТИ дали? Але... ЩО ЗРОБЛЕНО?</i>	Самооцінка (оцінка) результативності впровадження технології	<i>Відстежувати</i> результативність: 1)не вміє; 2)частково вміє; 3)вміє; 4)добре вміє	Результати моніторингу, анкетування та ін.	Технологічне портфоліо
	Самоаналіз (аналіз) типових утруднень	<i>Виявляти і долати</i> утруднення: 1)не вміє; 2)частково вміє; 3)вміє; 4)добре вміє	<i>Мисленнєва діяльність</i>	Бесіда, спостереження, анкетування, аналіз продуктів діяльності, відкритих уроків та ін.
	Прогнозування майбутньої діяльності щодо розвитку інновації	<i>Прогнозувати</i> власні дії: 1)не вміє; 2)частково вміє; 3)вміє; 4)добре вміє		

Готовність як результат цілеспрямованої підготовки до впровадження інновації				
Інтеграційний компонент (сумарний показник)	Розвиток професійного потенціалу	Рівні готовності: 1) початковий; 2) достатній; 3) високий; 4) творчий	Технологічна картка векторного аналізу	Технологія векторного аналізу готовності до проектно-впроваджувальної діяльності

Заповнення технологічної картки педагогом здійснюється з використанням методичного інструментарію, що слугує основою для діагностичних процедур. *Технологія векторного аналізу готовності вчителя до проектно-впроваджувальної діяльності*, зокрема, технологічна картка застосовується для обрахунку розвитку професійного потенціалу. Він є системним показником рівня готовності до інноваційної роботи. Оскільки, поняття “проектно-впроваджувальна діяльність” включає технологічне проектування процесу апробації, адаптації та впровадження інновації за допомогою методу проектів.

В. Лазарев пише: “Мої вчителі з перших кроків прищеплювали мені важливий принцип: “Конструюючи, думай, як це буде виготовлятися”. У техніці є навіть поняття “технологічність конструювання”. Мало мати креслення будинку. Треба створити проект організації його будівництва у конкретному місці і конкретних умовах” [2, с. 7]. Таким “проектом організації будівництва” – реалізації технології визначення готовності вчителя до інноваційної діяльності виступає технологічна картка векторного аналізу. Звісно, компоненти структури поняття “готовність до інноваційної діяльності” співвідносяться з критеріями та відповідними показниками. Однак, нами збільшено кількість критеріїв з 4–5 до 16, що посилює *прикладний аспект роботи*, враховує особливості сконструйованої векторної моделі. Зазначимо, назва аналізу (“векторний”) – це маркетингова стратегія, що забезпечує просування товару на ринку освітніх послуг в умовах конкуренції.

Учитель, керівник закладу освіти, *обираючи діагностичний інструментарій*, обґрунтовує власні професійні дії: “розумна технологія не додає шляху, а скорочує його. Якщо він став довшим і важчим, то чи варто йти тим шляхом, з якого по необачності зійшли. Навіть тоді, коли технологія визнається застарілою чи несучасною, – пише І. Підласий. – Адже головне для нас не технологія, а результат?” [8, с. 250].

Додамо, що однією з функцій запропонованого технологічного інструментарію є експертно-аналітична діяльність керівника закладу освіти, що розширює традиційний зміст функції контролю. За результатами векторного аналізу експертну оцінку можна прирівняти до самооцінки за умови, якщо вчитель свідомо здійснює інноваційну діяльність та прагне бачити результати власної роботи.

Загальна характеристика рівнів готовності вчителя-практика до інноваційної діяльності.

Початковий рівень готовності вказує інтуїтивний підхід педагога до інноваційної діяльності. Ключем *адаптивної моделі* поведінки вчителя є сформованість *прагматичних смислових орієнтацій*. Він виконує вказівки, завдання, що є зовні заданими. Провідний мотив здійснення діяльності – вимушена потреба уникнення незручностей у роботі, пристосування до вимог. Тож, інновація розглядається як самоціль, а не засіб досягнення мети. Знання педагога позбавлені ціннісного смислу, засвоєні репродуктивно, оскільки він не усвідомлює потреби їх здобувати самостійно – розробити й реалізувати науково-методичний проект чи програму, план упровадження інновації. Результатом такої роботи є пошук способів вирішення зовні заданих, а не самостійно виявлених професійних проблем. Моніторинг, рефлексія, прогнозування розвитку інновації не здійснюються. Інновація не використовується за цільовим призначенням – замість того, щоб вирішувати проблеми у професійній роботі, вона їх створює.

Достатній рівень готовності вказує на репродуктивний підхід педагога до інноваційної діяльності. Ключем до розуміння моделі поведінки вчителя виступає самореалізація, що носить демонстративний характер *самовираження*, оскільки в її основі *егоцентричні смислові орієнтації*. Провідний мотив здійснення діяльності – визнання. Тож, інновація впроваджується як засіб досягнення особистісних, а не суспільно значущих цілей. Визнається власна самоцінність. Учитель намагається здобути знання, заглибитись у зміст понять, зрозуміти значущість їхнього використання у роботі. Однак така діяльність є ситуативною; цілепокладання – формальним. Педагог починає усвідомлювати, що треба підготуватися до впровадження інновації, тому визначає перелік заходів проекту, програми, плану, але не завжди їх реалізує. Конструює урок (захід) з порушенням концепту, технологічної логіки. Моніторинг, рефлексія, прогнозування розвитку інновації здійснюються частково. Інновація не використовується за цільовим призначенням, оскільки застосовуються її елементи – окремі методи, прийоми, форми роботи.

Високий рівень готовності вказує на пошуковий підхід педагога до інноваційної діяльності. Ключ до розуміння моделі поведінки вчителя – самореалізація, що ґрунтується на *самоствердженні*, оскільки в її основі *групоцентричні смислові орієнтації*. Провідний мотив здійснення діяльності – прагнення отримати визнання, бути успішним. Але принцип самоцінності поширюється тільки на найближче оточення (групу), що призводить до конфліктних ситуацій. Однак, це спонукає до професійного зростання, підвищення педагогічної майстерності; формується почуття обов'язку та відповідальності. Тож, інновація впроваджується як засіб досягнення особистісних і суспільно значущих цілей. Знання педагога набувають ціннісного смислу, тому він усвідомлює потребу розроблення і реалізації проекту чи програми, плану впровадження інновації. Результатом такої роботи є пошук способів вирішення самостійно виявлених професійних проблем засобами інновацій. Моніторинг, рефлексія, прогнозування розвитку інновації здійснюються. Інновація використовується за цільовим призначенням, цілісно.

Творчий рівень готовності вказує на дослідницький підхід педагога до інноваційної діяльності. Ключ до розуміння моделі поведінки вчителя – самореалізація, що ґрунтується на *самоактуалізації*, оскільки в її основі *просоціальні смислові орієнтації*. Провідний мотив здійснення діяльності визначається внутрішньою потребою допомоги, служіння іншим. Принцип самоцінності поширюється на всіх, що виводить педагога за межі конфліктної ситуації. Ціннісно-смислова установка набуття нових знань є основою технологізації і персоналізації педагогічного досвіду в процесі застосування інновації, до впровадження якої учитель готується усвідомлено, системно. Конструювання уроків (заходів) здійснюється з урахуванням цільового призначення інновації, концептуальних ідей, технологічної логіки. Педагог творчо підходить до проектування технологічної оболонки, збагачуючи інновацію елементами власного досвіду, не руйнуючи її концепт. Здійснюються моніторинг ефективності впровадження нововведення, рефлексія, прогнозується розвиток інновації, що слугує засобом саморозвитку та самореалізації вчителя й учня.

Зазначимо, що “...ні один рівень, навіть інтенсивно присвоєний, який став особистісно ціннісним, не дається людині як деякий постійний капітал, який можна раз заслужити, заробити, а потім вже безбідно існувати решту половину життя на ренту, відсотки від нього” [1, с. 105].

Висновки. У статті запропоновано апробований технологічний інструментарій здійснення інноваційної діяльності, що поєднує методичну та діагностичну складові, укладений з урахуванням змісту й структури поняття “готовність учителя до інноваційної діяльності”, критеріїв та показників рівнів. Його практичне використання забезпечить обґрунтованість професійних дій суб’єктів інноваційної діяльності, поліпшить результати освітнього процесу.

Література

1. Братусь Б. С. Аномалии личности / Борис Сергеевич Братусь. – М. : Мысль, 1988. – 301 с.
2. Лазарев В. С. Системное развитие школы / Валерий Семенович Лазарев. – М. : Педагогическое общество России, 2002. – 304 с.
3. Мариновська О. Я. Готовність майбутнього вчителя та вчителя-практика до професійної діяльності: порівняльний аспект / Оксана Яківна Мариновська / Вісник Глухівського державного педагогічного університету : зб. наук. пр. / ред. кол. : О. І. Курок, В. П. Зінченко, В. А. Каліш. – Глухів : ГДПУ, 2007. – С. 123–128. – (Серія “Педагогічні науки” ; вип. 10).
4. Мариновська О. Я. Мисленневий експеримент як метод уведення системних понять: теорія і практика / Оксана Яківна Мариновська / Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка : зб. наук. пр. / ред. кол. : В. С. Курило (гол. ред.). – Луганськ : ЛНУ ім. Т. Шевченка, 2013. – Вип. 5 (264). – Част. 1. – С. 59–73. – (Серія “Педагогічні науки”).
5. Мариновська О. Я. Теоретичні засади технології проектно-впроваджувальної діяльності вчителя [Електронний ресурс] / О. Я. Мариновська // Педагогіка формування творчої особистості у вищій школі і загальноосвітній школах : зб. наук. пр. / [редкол. : Т. І. Сущенко (голов. ред.) та ін.]. – Запоріжжя, 2011. – Розд. “Загальноосвітня школа”. – С. 314–319. – Вип. 20 (73). – Режим доступу до журн. : <http://www.ippo.if.ua/index.php/82-uncategorised/884-teoretychni-zasady-tekhnologii-proektno-vprovadzhuvalnoi-diiialnosti-vchytelia>
6. Мариновська О. Я. Технологія векторного аналізу готовності до інноваційної діяльності (технологічна картка, технологічне портфоліо) [Електронний ресурс] / О. Я. Мариновська. –

Режим доступу до журн. : <http://www.ippo.if.ua/index.php/82-uncategorised/879-konsaltnhovyi-suprovid>

7. Підласий І. Формування професійного потенціалу як мета підготовки вчителя / Іван Підласий, Світлана Трипольська // Рідна школа. – 1998. – № 1. – С. 3–8.

8. Підласий І. П. Практична педагогіка або три технології : [інтеракт. підруч. для пед. ринкової системи освіти] / Іван Павлович Підласий. – К. : Слово, 2004. – 616 с.

9. Подласый И. П. Педагогика. Новый курс : учеб. для студ. пед. вузов : в 2 кн. / Иван Павлович Подласый. – М. : ВЛАДОС, 2000. – Кн. 1 : Общие основы. Процесс обучения. – 2000. – 576 с.

10. Положення про порядок здійснення інноваційної освітньої діяльності (наказ МОН України № 522 від 07.11.2000 р.; із змін. і доп., внесеними наказом МОНмолодьспорт України № 1352 від 30.11.2012 р.).

11. Положенням про експериментальний загальноосвітній навчальний заклад (наказ МОН України № 114 від 20.02.2002 р.; із змін. і доп., внесеними наказом МОН України № 1054 від 23.11.2009 р.).

Оксана Мариновська

**Готовність учителя-практика до інноваційної діяльності:
технологічний інструментарій**

Oksana Marynovska

The teacher's readiness for the innovative activity: technological tools

Відомості про автора

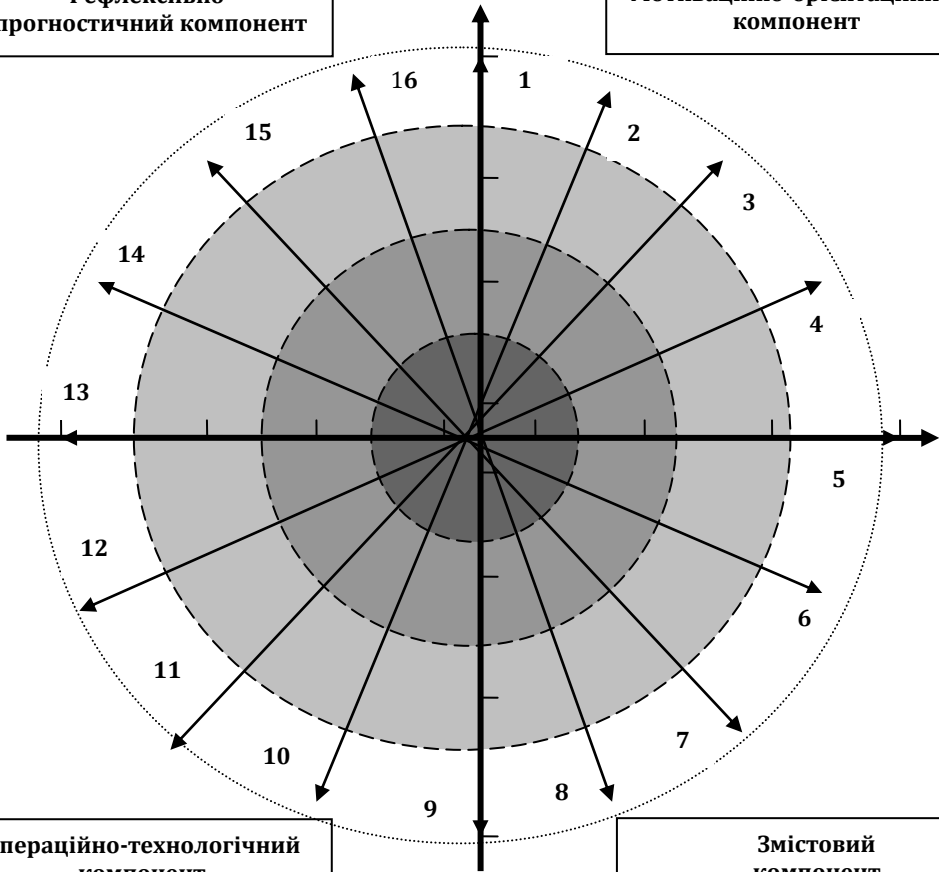
Мариновська Оксана Яківна,
доктор педагогічних наук, професор,
завідувач кафедри менеджменту та освітніх інновацій Івано-Франківського
обласного інституту післядипломної педагогічної освіти,
член-кореспондент Міжнародної академії наук педагогічної освіти

ТЕХНОЛОГІЧНА КАРТКА
ВЕКТОРНОГО АНАЛІЗУ ГОТОВНОСТІ ПЕДАГОГА
ДО ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Учитель	Категорія	Предмет

Рефлексивно-прогностичний компонент

Мотиваційно-орієнтаційний компонент

Операційно-технологічний компонент

Змістовий компонент

Інтерпретація результатів

Бали	ПОКАЗНИКИ критеріїв готовності	Бали	РІВНІ готовності педагога
1	Не дотримується вимог	до 24	Початковий
2	Частково дотримується	до 40	Достатній
3	Дотримується добре	до 56	Високий
4	Дуже добре, творчо їх реалізує	до 64	Творчий

Дата	Назва інновації	МЕТОДИЧНА МЕТА (передбачуваний результат діяльності)	Кількість балів	Рівень ГОТОВНОСТІ

КРИТЕРІЇ ГОТОВНОСТІ ПЕДАГОГА

МОТИВАЦІЙНО-ОРІЄНТАЦІЙНИЙ КОМПОНЕНТ

- Вектор 1. Особистісно-сміслові орієнтації педагога
- Вектор 2. Мотивація вибору технології
- Вектор 3. Цілепокладання: методична мета
- Вектор 4. Провідний вид соціально-професійної активності

ЗМІСТОВИЙ КОМПОНЕНТ

- Вектор 5. Система збору та узагальнення інформації про інновації
- Вектор 6. Система знань про сутність, специфіку, орієнтири реалізації технологічного підходу
- Вектор 7. Знання про сутність та особливості впроваджуваної технології
- Вектор 8. Технологізованість знань

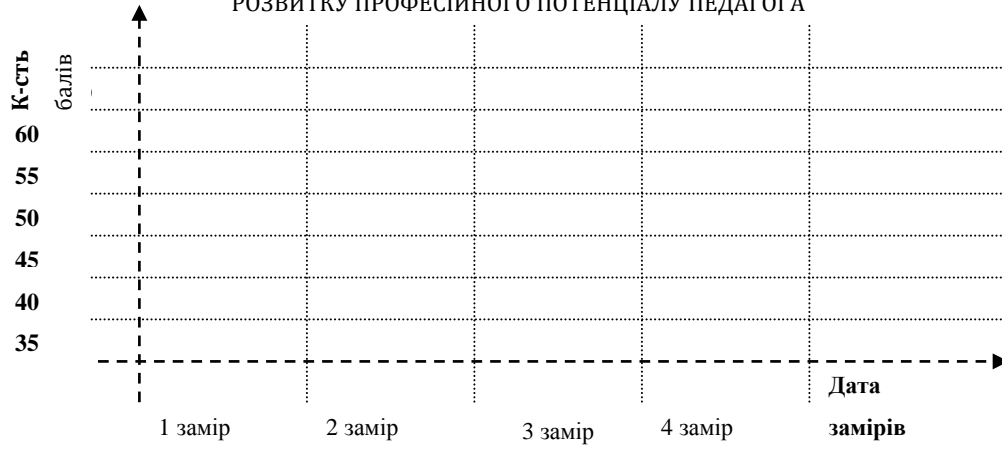
ОПЕРАЦІЙНО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ КОМПОНЕНТ

- Вектор 9. Укладання плану дій упровадження технології
- Вектор 10. Сформованість проектно-впроваджувальних умінь
- Вектор 11. Розробка моделі-проекту технологічного уроку (виховного заходу)
- Вектор 12. Обґрунтування персонал-технології

РЕФЛЕКСИВНО-ПРОГНОСТИЧНИЙ КОМПОНЕНТ

- Вектор 13. Сформованість рефлексивних умінь
- Вектор 14. Самооцінка (оцінка) результативності впровадження технології
- Вектор 15. Самоаналіз (аналіз) типових утруднень
- Вектор 16. Прогнозування майбутньої діяльності щодо розвитку інновації

МОНІТОРИНГ
РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПЕДАГОГА

Дата заміру
Загальні висновки та пропозиції

АНАЛІТИЧНИЙ КОМЕНТАР

Дата заміру
Загальні висновки та пропозиції

Дата заміру
Загальні висновки та пропозиції

Дата заміру
Загальні висновки та пропозиції

